

Thomas Lindemann

**Rector Academiae Rostochiensis Thomas Lindemann I.U.D. & Professor. Ad
Sacrum Exequiale Quid ... iustus Zinzerlingius ICtus ... Matronae honestißimae
Agnetae Hahnen Coniugi suae mellitissimae, hodie ... adornatum expetit, Omnes
omnium ordinum Cives Academicos officiose & peramanter invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1632

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77713120X>

Druck Freier Zugang

RECTOR
Academiae Rostochiensis
THOMAS LINDEMANN
J. U. D. & Professor.

Ad
Sacrum Exequiale

Quid

Vir Consultissimus, Clarissimus,

JUSTUS ZINZERLINGIUS
Jctus, Areopagi Megapolensium
Assessor meritissimus, viduus nunc
mcestissimus,

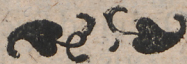
Matronæ honestissimæ

AGNETÆ HAHNEN

Conjugi suæ mellitissimæ, hodie
hora media prima adornatum
expetit.

*Omnes omnium ordinum Cives Academicos
officiose & per amanter invitat.*

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.
ANNO M, DC. XXXII.

LB. FP. Zinzerling, Justus 1632/a

RECTOR
Academiæ Rostochiensis
THOMAS LINDEMAN
J. U. D. & Professor.

Omanis, Gellio teste, 8. Idus
Februarij inter dies atros, ne-
fastos, & funestos computa-
batur, quippe quod multa Rei-
pub. ominosa & tristia eò die
contigissent. Persæ, Plutarcho
& Æliano referentibus, eundem
diem veluti lugubrem, & defa-
matissimum devitarunt. Diem
si accusare vel increpare liceret, sextum diem Februa-
rij, qui in 8. Idus incidit, a terrimo calculo notare[m].
Imo quod Tiberium quondam vovisse Suetonius re-
fert, optarem me hodie literas nescire, ne stylus meus
tam infelicis nunciij interpret & præco esse juberetur.
Occidit enim atro hoc die Matronarum decus *Agnetæ
Hahnen*; cujus Manibus pijs, hodie exequias agimus.
Quousq; tandem Mors truculenta arbore Clingiadum
convelles, concuties? Quem ad finem nos tua depascet
voracitas? nondum densatis funeribus domos satis fu-
nestasti? Hiant & fatiscunt adhuc vulnera, quæ inflixi-
sti, eadem nunc nondum consolidata crudeliter refri-
gas. Ante hæc tempora surculos subnascentes falce tuâ
succis

Succidisti, nunc vero ipsam radicem aggressa, ramos
 succulentos & frugiferos dejecisti, & primo quidem
 mense Octobri columnen, & immortalitate dignum in-
 genium *Theoderum Bussium* Jctum insignem. Postmo-
 dum sub hujus Anni inauspicatissimum auspiciam ra-
 mos ejusdem arboris quatuor, eodem ferme tempore
 & cum impetu prostrasti. Tres Matronas, ejusdem san-
 guinis & cognationis, post quas voluntario quasi mo-
 tu, annorū satur, adeoq; maturrimus decidit ramus vir
 Magnus, consaltissimus *Henricus Stalmeisterus* Jctus
 & Episcopatus Suerinensis Cancellarius. Desævitur
 jam sperabamus, sed nondum saturatum Sumanum
 Numen, ulterius prograssum, delictum, cordisq; dimi-
 dium Dn. *Justo Zwyerlingio* Jcto insigni eripuit. Ite-
 rum frustra nigram diei calculum, frustra inclemens
 & immite fatum, accusamus. Æterna lex est, à princi-
 pio dicta omni huic mundo, nasci, denasci, oriri, ab-
 oriri, nec quicquam stabile aut firmum Arbitr ille re-
 rum esse voluit; præterquam semetipsum. Experta
 est hanc vitæ inconstantiam & lubricitatem, pientissi-
 ma foemina *Agneta Hahnen*; quæ Anno 1600. 21. Janua-
 rij in hanc lucem edita est, progenie præclara, Patre,
 Viro Præstantissimo Politissimo, Dn. *Bernbardo Hab-
 nen* socero meo perpetim venerando, & Matre, matro-
 narum Virtutum *Japæica Elisabetha Clingia* Magni istius
 Jcti *Bartholomæi Clingij*, politicorum Phœnicis & Con-
 siliarij Megapolitani fidelissimi, & *Margaretæ Kronie*
 foeminei sexus eximie coronæ filia Proavum habuit
 paternum Virum Prudentissimum *Joachimum Hahnen*,
 Maternum, Virum itidem Prudentissimum *Joachimum*
Kronen

Kronen Senatores ambos, conjunctissimos amicos.
Proaviam *Agneta* illam *Smidiam* pluribus Program-
matibus à foecunditate, pietate & castitate sæpius de-
cantatam. Ex hac tam generosâ stirpe *Agneta* nostra
progenita, sub primum Nativitatis momentum ferme
mori cepit Orbata enim matre sua 14. Aprilis, Anno
1601. adeoq; bimestris Orphana facta; insuper Anno
1608. Patre in æthereas sedes evocato, varias Fortu-
næ vicissitudines subire & experiri coacta est. Verum
Jehova matri Aviam substituit quæ ~~uxor~~ nostram
cum sorore suâ, conjugē mea dilectissima, veluti neptes
suas mellitissimas excepit, easdem in timore Domini e-
ducavit. In hujus veluti *Grachianæ* matris scholâ effor-
mata, virtutib; virginalibus industria singulari suffotis
& excultis, cotidie aucta succrevit, quæ splendore suum
non tantū in hac urbe sparserunt, sed & in oras exoticas
penetrarunt. Fatalia esse cōubia, & divinâ Providentia
cōciliari illa testari potuit. Nullum nupturiendi affectū
unquā prodidit, quin potius de nuptijs sollicitata, ju-
gum hoc pudicè, castè & animosè detrectavit. Tan-
dem tamen suasu curatorum & amicorum, in ample-
xus venit. Viri Consultissimi Dn. *Justi Zinzerlingij* Jcti
Philologi insignis, nec non dicasterij Megapolitani Ad-
fessoris meritissimi, affinis mei honorandi Viri Reve-
rendi, *M. Michaëlis Zinzerlingij* Tungedanae Ecclesiæ in
Thuringia pastoris filij, & *M. Johannis Zinzerlingij*
U Tangenheimensis pastoris nepotis. Huic, inquam,
singulari forte & fato, pudica animo, corpore pulchra,
& insuper bonis fortunæ largiter dotata Virgo, obtigit
uxor. Anno 1619. 24. Septembris. Conjugium inter
hosce

hosce novellōs conjuges, pacatū, tranquillū & proliferum fuit. Quatuor enim liberorum pie defuncta maritum parentem fecit, duarum filiarum & totidem filiorum, *Agnetæ, Johannis Bernhardi, Elisabethæ, & Friderici*. Quarum primogenitam sibi JEHOVA, ceu matrimonij primitias adseruit, reliqui tres adhuc superstites. In quibus ad pietatem & animi cultum educandis, sedulam pie defuncta navavit operam, & quidem in natu grandiore filiolo, in ipsa infantia vidit generosæ indolis promicare igniculos. In matrimonio, marito, non Pollam Papiriam vel Messalinam sed alteram Saram, Abigælem vel Rachaelem, sobriam, modestam, & ad nutum Mariti paratissimam se exhibuit, eundem ratione vocationis modo Sternebergam modo Gustrovium migrantem; sine murmure secuta, communem sortem æquo animo tulit. Ibi enim cum Hypsiratea patriam, ibi opes, ibi domicilium sibi gratum esse duxit, ubicunq; maritus esset. Sic Flacilla Nonium Priscum & Egnatia Glicionem maritos, etiam in ipsum usq; exilium secutæ sunt. Harum laudatissimo Exemplo, cum anno 1630. Provincia hæcce tumultibus bellicis plena esset, omnes circumstantiæ majora pericula portenderent, & migrationem temporariam suaderent, illa consilio maritali obsecuta, Lubecam concessit, & cum hoc secessu, multis mensibus conjuges hi disjuncti essent, asperrima & durissima quæq; cum tenellis & partim lactentibus liberis patientissimè tulit: Nec vero renuit maritum, si ei oblatas alibi conditiones honoratissimas, amplexari quam spartam pristinam exornare allubuisset, sequi & Patriæ dulcissimum solum vertere. Verum, rebus in

patria in melius vergentibus, cum maritus citra extre-
mam necessitatem vocationem priscam minime dese-
rendam decrevisset, cum eodem huc reversa, domum
injuria militum ita deformatam reperit, ut eam inha-
bitare haud posset. Unde apud Avunculum Dn. Con-
sulem, *Bernhardum Clingium* divertit, qui conjuges
hosce reduces, humanissime & comiter excepit. Ubi
primo statim adventu, maritum catharrus vehemens,
& alijs stipatus symptomatibus invasit, & aliquot dies
afflixit; Eodem vero restituto, ecce inopinatò Con-
jugem 13. Januarij febris corripuit, ad quam expellen-
dam biduo sequenti, medicamentis convenientibus
adhibitis melius habere cepit, ut & ipse medicus & a-
lij ipsi congratularentur de morbi vi fractâ, & sanita-
tis spe certissima affulgente: Quin ex eo tempore non
morbo sed languore solum debilitata visa fuit, donec
infortunio quodam domestico subito ingruente, in
recidivam gravem præcipitaretur, eâ quæ Purificatio-
nis festum præcessit, die ac nocte, quæ eò usq. in con-
tinenti sævijt, ut illâ nocte expiratura videretur. Un-
de sub ipsum noctis conticinium, Sacrosancta Synaxi
ipsius anima refecta fuit. Postquam denunciata Mari-
to tunc temporis absentis, nova morbi exacerbatio ef-
fret, ille statim se stitit, conjugem dilectissimam super-
stitem quidem, ast ita debilitatam offendit, ut morbi
violentia naturam superare inciperet. Pridie obitus
sui filium natu grandiore sexennem, filiam quadri-
mam, & alterum filium bimulum ad se duci curavit,
ijs ultimum valedixit, eos marito verbis prægnanti-
bus & penetrantibus, imò ipsum cor ferientibus com-
mendavit, eumq; rogavit, ut eorum, quæ innocenter
sibi

sibi misellisq; suis subtracta & erepta essent, restitution-
nem urgere & promoveri haud desisteret. Hoc facto,
rerum mundanarum curam penitus abjecit, nocteq;
insequente, inter matronas ei fideli sedulitate mini-
strantes, animam ad beatum ex hac vita in eternam pa-
triam transitum præparavit, adstante animæ medico, qui
depromptis ex myrothecio celesti alexipharmacis eam
refocillavit, quib⁹ ita pie animula erecta fuit, ut auditis
& apprehensis sacris sententijs in hæc verba voce clara
eruperit: *Die worte haben Trost vnd Leben.* Cum qua cõ-
solatione vivificâ, veluti cygneâ cantione, non multo
post 6. huj⁹ Mensis animã placido veluti somno efflatã
creatori suo reddidit. Lucet⁹ inde enascens, incommodũ
imminēs, maritum viduum mœstissimum vehementer
merito afficit. Sed quid luges, Affinis honorande, id e-
venisse quod posse, imo evenire debere, scivisti? Morta-
les sum⁹, neq; annis, aut perēnis aliquis fons, sed torrēs
qui impetu aliquo currit, decurrit. Tu itaq; naturali &
fatali hacce sorte nō magis commoveberis, quam peri-
ti coelestium rerum, ad Solis vel Lunæ deliquium, qui-
pe qui syderi suo claritatem suam redituram sciunt.
Mors naturæ deliquium est, quo, naulo exoluto debi-
to depulso, animæ nostræ veluti sydera, novo splendo-
re prodeunt & coruscant. Insuper finem vitæ ab origi-
ne pendere, & omnes humanos actus in orbem & gy-
rum quasi agi, præsens hic casus ob oculos ponit. Quæ
enim conjugum horum prima nuptialis habitatio fuit,
in eadem secuta est tristissima hæc ab invicem diversio.
Quo loco ante 12. annos 4. menses & 15. dies, hilaria, &
choreæ nuptiales celebrabantur, in eodem nunc fere-

HO,

tro, inter mariti, liberorum & amicorum complora-
tiones, exuviæ piæ consistunt animulæ, in qua domo
corculum tenellæ pietatis præceptis obseverunt avus
& avia, in eadem fructum millecuplum illa exhibuit.
In hac vita nihil superest, quod piæ animulæ præstari
possit, quam ut Manes ejusdem exequijs decentibus
honorentur. Eæ vero agentur in templo Mariano, in
quo ~~verax~~ nostra marito suo ante 12. annos, fre-
quenti amicorū cœtu circumfluo copulata fuit. Meli⁹
est, teste sacro codice, Eccles. 7.3. ingredi in domū luct⁹,
quam lætitæ. Æquum itaq; & pium est, ut quemad-
modum exultantem maritum quondam oyabundi
comitati sumus, ita nunc eundem ejulantem & obitum
conjugis lugentem, sequamur. Postulat; id ~~suapte~~ ^{de} ~~de~~
debita, & mariti in Academiam propensa affectio. Cum
itaq; hodie exuviæ piæ animulæ sint matri suæ terræ
reddendæ, rogo, moneo & obtestor, omnes Acade-
miæ genuinos Cives, maximos, medioximos & mini-
mos, ut ad exequias hæc cohonestandas, hora media
prima in templo Mariano frequentes compareant, &
honorem, quem sibi aliquando exhiberi expetunt, lu-
bentes præstent, inter eundem animo recolant, Mor-
tæm plurimis esse in januis, omnibus in insidijs, singu-
lis in hisce animæ induvijs. P. P. 9. Februarij An-
M. DC. XXXII.

hoscce novellōs conjuges, pacatūm,
proliferum fuit. Quatuor enim liber-
cta maritum parentem fecit, duarum
dem filiorum, *Agnetae, Johannis Bernh*
& *Friderici*. Quarum primogenitam
ceu matrimonij primitias adseruit, re-
superstitēs. In quibus ad pietatem
educandis, sedulam pie defuncta nav-
quidem in natu grandiore filiolo, in i-
generosae indolis promicare igniculo
nio, marito, non Pollam Papiriam ve-
alteram Saram, Abigaelem vel Rach-
modestam, & ad nutum Mariti parati-
buit, eundem ratione vocationis mod-
modo Gustrovium migrantem; sine
communem sortem æquo animo tulit
Hypsieratea patriam, ibi opes, ibi don-
tum esse duxit, ubicunq; maritus esse
Nonium Priscum & Egnatia Glicione
in ipsum usq; exilium secutae sunt. H-
mo Exemplo, cum anno 1630. Pro-
multibus bellicis plena esset, omne
majora pericula portenderent, & mi-
porariam suaderent, illa consilio ma-
Lubecam concessit, & cum hoc fecerit
sibus conjuges hi disjuncti essent, asp-
sima quaeq; cum tenellis & partim la-
patientissimè tulit: Nec vero renuit
oblatis alibi conditiones honoratissi-
quam spartam pristinam exornare allu-
Patriae dulcissimum solum vertere.

A 3

